

[MYŚLIWCOWY *ai*

myśliwcowy *a.* **myśliwcowy**.

o prawdopodobnie jasne (tak w -owy).

sg n G myśliwcow(e)go. ◇ pl G myśliwcowych.

Sł stp, Cn brak.

Przymiotnik dzierżawczy od „myśliwiec” ‘łowca’: Wymkni się iako łárná z ręku myśliwcowych/ á iako pthak z rąk ptałznikowych [Erue te tanquam cerva de manu; et sicut avis de manu aucupis]. BibRadz Prov 6/5 (Linde).

W przen:

Wyrażenie: »sidło myśliwcowe«: Bog moy nádzieię się nań. Bo on wyrwie mię z sidła myśliwcowego [a laqueo venatoris; z sidła łowiących WujBib]/ z moru szkodliwego. BudBib Ps 91/3 (Linde).

Cf **MYŚLIWCZY, MYŚLIWSKI**

KK